

Okosabb tavaszokhoz

Báti Zsuzsa

Az álmodott síkságokon
talán szebb,
talán jobb lennék,
mint most vagyok veletek:
Talán a fejem sem fájna,
s arcomra sem kormozna
minden nap
háromujjnyi füstöt a szél.
Talán
hinni is jobban tudnék
az elmúlásban
az álmodott tájakon....

De ez a fákllya
a szívem közepén
egyre csak lobog...!

Míg ez a szikes föld
fehérlék
s tort ülnek a nagyok,
addig én is
ilyen önző,
szerelmesen szép lány maradok!

Kezdem megtanulni,
hogy milyen a világ,
s mégis megtorpannak bennem
a nagy szavak,
mert egy este,
míg hazafelé jöttem,
a zöld sátorlombok alatt
megtudtam:
okosabb tavaszokon kell
megszülnöm a fiam.